

[תגובה על הספר "הלא"]

ערד 21.3.98

חמוטל יקרה,

במקום להכליל ולקטלג ולהגדיר ולסכם, אספר לך כעת מה הם השירים שאהבתי במיוחד (ואלה שלא אציין בשמם או במספר עמודים אל נא יעמדו מבוששים בפינה, כי כל הספר הזה חד וחם בעיני ומרגש וגם צורב). ביותר אהבתי את שיר הכותרת "הלא" (11) ואת "השמש נגלית" (16) שבו (ובשירים אחרים) שמעתי מרחוק, מבעד לקולך, גם את הד קולה של זלדה, וגם את "בשעה ארבע וחצי אפילו העץ" ואת "הרי" (שוב הד טוב של זלדה), ואת "דיוקנו של האמן כאיש זקן" ואת שלושת שירי פגיס (רואים אותו אצלך, לא את שיריו כי אם את לשונו בלחיו השמאלית), , ב"ביוגרפיה" – ביחוד את בית מס 2, ואת "על שלמות הביצוע" ואת השיר השני "אינני עוצרת" בעמ' 46 ואת "כמו שמוותרים" ואת "ואדין" ואת "אחרי שנה" (!) ואת "יותר ויותר דברים" בעמ' 80, ואת כל הפואמה המיותמת. ואם את רוצה לקרוא שיר נהדר, שכמוהו לא כותבים כל יום ואולי שכמוהו לא כותבים פעמיים, תפתחי אצלך בעמ' 40 וקראי נא את השיר "הסוף" ואני ערב לך שתתפעלי כמוני כי איך אפשר לא להתפעל?

בידידות

עמוס